

skulde næsten ske momentant. Det har jeg aldrig udtalt, og det har Amtet heller ikke udtalt, men Amtsraadet har udtalt et meget bestemt Ønske om, at de Indlemmelser, om hvilke der i en nærmere Fremtid vil kunne blive Tale altsaa ikke alene Indlemmelse af Brøndshøj og Valby, men ogsaa af Sundbyerne, skulle finde Sted paa en Gang i Stedet for successivt med maaske længere Tids Mellemrum. Altsaa det, som Amtet ønsker, og det, som vi ønske, er at man sætter et Slags Stempel paa den Overenskomst, som er sluttet mellem de paagældende Kommuner, nemlig at for at Indlemmelsen formelt skal gaa i Orden, skal der udvirkes en kongelig Resolution, der omfatter alle tre Kommuner. Vi finde det altsaa ikke rigtigt, at man aabner Muligheden for den ene Kommune, f. Eks. Kjøbenhavns Kommune, til senere at trække sig tilbage fra et Andragende om at faa et af disse 3 Distrikter indlemmet, uden at det havde til Følge, at saa kunde det andet ikke ske. Der er ikke Tale om, at Indlemmelsen skal fuldbyrdes samtidig, men *Beslutningen* om, at disse 3 Distrikter skulle følges ad ved Indlemmelsen, skal træffes, samtidig, og vi ville have Sikkerhed for, at dette sker. Den ærede Ordfører og den højtærede Minister sagde, at de troede ikke, at det praktisk vilde have saa overmaade meget at sige; det indrømmer jeg ogsaa, thi Overenskomsten ligger jo dog for i dette Øjeblik, men det, jeg mener, at Amtsraadet med en vis Føje kan gøre gældende, er, at det ikke er tjent med, at man i Aar tager Brøndshøj og saa maaske senere ad Aare gør Vanskelighed ved at tage de 2 andre Distrikter, altsaa de tre Distrikter maa følges ad; de maa vide for deres hele fremtidige økonomiske Ordning, hvorledes de ere stillede, hvor meget Amtsraadskredsen i det hele skulde afgive til Kjøbenhavn, og det kan ikke være overladt til en enkelt Kommunes Afgørelse, om det ene Distrikt skal blive ved Amtsraadskredsen, og de to andre gaa ind, eller om, omvendt de to andre skulde gaa ind, og det ene skal blive.

Ordføreren (H. N. Hansen): Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at der jo, hvis dette nu ikke kommer i Stand, ikke kan være Tale om, at man efter nogle Aars Forløb skulde kunne komme og sige: Nu ville vi give det, thi Loven indeholder jo den udtrykkelige Bestemmelse, at hvis de to Kommuner ikke ere indlemmede inden 1ste Januar 1902 og den tredie inden 1ste Januar 1903, er vedkommende Lov bortfalden, og saa er der

dermed Ende paa Sagen, saa kan der ikke blive Tale om nogen ny successiv Indlemmelse, før der er givet en ny Lov. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Fare. Jeg tror nok, det er rigtigt at sige, at hvis i dette korte Tidsrum to af Kommunerne bleve enige om at gaa ind i Kjøbenhavn, medens den tredie ikke vil, saa skulde de to have Lov til det, saa faar den tredie vente, til der kommer en ny Lov.

Koch: Det vil altsaa efter den ærede Ordførers Mening kunne gaa an, at man indtil Aar 1902 havde indlemmet Valby og Brøndshøj og saa, naar 1903 nærmede sig, sagde: Nu kunne I beholde Sundby. Jeg tror ikke, at det er ganske retfærdigt lige over for Amtsraadskredsen, thi det er vistnok netop noget, som Amtsraadskredsen vil sætte Pris paa, at blive af med Sundby. Noget saadant vilde være udelukket ved vort Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ja, det er jo det, det munder ud i, at Ændringsforslaget under Nr. 2 er, om jeg saa maa sige, en Amtsraadsændring, og at den er af en saadan Beskaffenhed, at den under visse Omstændigheder kan blive de paagældende Sognekommuner til Skade. Det er derfor, jeg har ment, at naar der skulde være Tale om at sikre Amtsraadskredsen udover den ikke ringe Sikkerhed, som allerede ydes den ved Ændringsforslag under Nr. 1, saa maatte det ikke komme i Strid med de paagældende Sognekommuners Interesse, thi det er jo dem, for hvem hele Festen her arrangeres. Altsaa, naar Amtsraadet kan sige: Det ville vi ikke indlade os paa, saa forekommer det mig, at der ad den Vej vil kunne ske de paagældende Kommuner en Uret, og det vil kunne ske paa den Maade, at naar en enkelt af de tre Kommuner paa et eller andet Punkt rejser en eller anden Vanskelighed over for Kjøbenhavns Kommune, kan der ikke finde nogen Indlemmelse Sted af nogen af dem. Jeg kan ikke indrømme den ærede Ordfører for Flertallet i Udvalget, at jeg kun har anført den formelle Vanskelighed ved den kongelige Resolution. Nej, jeg har anført den nylig af mig nævnte store Vanskelighed, at en enkelt renitent Kommune eller en, som vilde opnaa nogen Fordel ekstra for sit Vedkommende, eller en, der overhovedet fortrød den Overenskomst, der var truffen, kunde forhindre det hele Foretagende, og der er jo dog tre særskilt afsluttede Overenskomster med tre forskellige Sognekommuner, som ere aldeles uafhæn-